

Νέον τηλεφωνικόν ούρμα

GENTIL

Πρωτομαγιά

Κομήτης των Αθηναϊκῶν ἐδῶν

ΣΩΓΡΑΦΙΚΗ

Ἡ Ἑθνικὴ Πινακοθήκη τοῦ Λονδίνου (National Gallery) ἀπέκτησεν ἐσχάτως μίαν εἰκόνα, ἥς βεβαίως δὲν ὑπάρχει ἄλλη παραδοξωτέρα. Εἶναι εἰκὼν ἀνθρωπίνης κεφαλῆς· τὸ πρόσωπον εἶναι πεπιεσμένον, ἡ ρίς καὶ τὸ μέτωπον εἶναι τόσῳ μεγάλων διαστάσεων ὥστε καθίσταται ἀμέσως καταφανὴς ἡ δυσαναλογία πρὸς τὰ ἄλλα χαρακτηριστικά. Ἡ θέα τῆς εἰκόνης ταύτης εἶναι ἀπεχθής. Τὸ πρόσωπον ὁμοιάζει πρὸς φορικῶδη γελοιογραφίαν, τρομερὸν προσωπεῖον, ἀντανακλῶμενον ἐπὶ σατανικοῦ καὶ ἰδιοτρόπου κατόπτρου. Ἀλλὰ μικρὰ τις σάνις, φέρουσα μίαν ὀπὴν εἶναι προσηρμωμένη εἰς τὸ πλαίσιον τῆς εἰκόνης ταύτης· ὅταν δὲ παρατηρῇ τις διὰ μέσου τῆς κοιλότητος ταύτης θὰ ἴδῃ μετ' ἐκπλήξεως ὅτι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο τόσον φορικῶδες, παρουσιάζεται αἰφνιδίως ὡς πρόσωπον ὠραίου παιδός· τὰ περὶ αὐτὸ ἀκκτανόητα πρῶτον σημεῖα μεταβάλλονται εἰς γράμματα σχηματίζοντα λέξεις δι' ὧν ἀναγινώσκεται ὅτι ἡ εἰ-

κὼν αὕτη εἶνε τοῦ Ἑδουάρδου ΣΤ' ἐν ἡλικίᾳ ἐννέα ἐτῶν. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἔχει ἀξιωματημόνευτον ἱστορίαν· εἶνε, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, αὐθεντικὴ ἐλαιογραφία σύγχρονος τοῦ βασιλέως Ἑδουάρδου ΣΤ' γενομένη πιθανὸν ἐν ἔτει 1546. Ἡ εἰκὼν αὕτη δὲν φέρει ὑπογραφὴν ἀλλ' ἀποδίδεται μετὰ βεβαιότητος εἰς τὸν Γουλιέλμον Στρήτερ, ζωγράφον τῆς ἀγγλικῆς Αὐλῆς, διάσημον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Τὸ ἔργον τοῦτο διήλθε διὰ πολλῶν χειρῶν· μίαν φορὰν ἡγοράσθη ὡς εἰκὼν νεαρῆς κόρης· τέλος κατέληξεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Πινακοθήκην, ἀγορασθὲν ἀντὶ μεγάλου ποσοῦ χρημάτων.

— Ἐν Ρώμῃ ἐτελείεσθαι ἐπίσημοι ἐορταὶ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ τῆς Γαλλικῆς Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς εἰς τὴν Βίλλαν τῶν Μεδίκων.

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Ὁ γλύπτης κ. Κωνσταντινίδης ἐτελείωσε ἐν πρόπλασμα, ὑπὸ τίτλον «Μακεδονία». Τὸ πρόπλασμα τοῦτο παριστάνει γυναῖκα εἰς ὑπερφυσικὸν μέγεθος, παριστῶσαν τὴν χώραν, τῆς ὁποίας ἡ κατὰστασις ἀπασχολεῖ σήμερον ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Ἡ Μακεδονία παρίσταται τύπος ἀρχαίας κλασικῆς τέχνης ἐν εὐτυχεῖ συνδυασμῷ μετὰ τὰς παραδόσεις καὶ τὴν αἰσθητικὴν τῆς νεωτέρας τεχνотροπίας. Τὸ βλέμμα τῆς στηριζόμενον εἰς τὸ κενὸν παρουσιάζεται ὡς κάτι νὰ ἐξερεινῇ ἀνήσυχον καὶ συγχρόνως ρεμβῶδες.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διακρίνει τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἀπὸ ἄλλων σύγχρονων εἶνε, ὅτι ἀφῆκε κενούς ἐντελῶς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἡ ἔμπνευσις αὐτῇ τοῦ καλλιτέχνη προσέδωκε μίαν ἔντονον δύναμιν εἰς

τὸ βλέμμα καὶ ἓνα χαρακτηριστὶς ἰσχυρᾶς ζωῆς καὶ μεγαλοπρεπείας εἰς τὴν ὅλην ἔκφρασιν τοῦ προσώπου.

— Ἀπέθανεν ἐν βαθεῖ γήρατι ἐν Μονάχῳ ὁ ἐκ Τήνου γλύπτης Ἰακώβος Μαλακατῆς, οὗτινος ἔργα πολλάκις ἐξετέθησαν εἰς ἐκθέσεις. Ἦτο τετιμημένος μὲ τὸ παράσημον τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος. Πλείστοι τῶν νεωτέρων γλυπτῶν ὑπῆρξαν μαθηταὶ του.

— Οἱ ἐν Γενεύῃ, Ζυρίχῃ καὶ Λωζάννῃ τῆς Ἑλβετίας Ἕλληνες φοιτηταὶ ἀπεφάσισαν τὴν ἀνέγερσιν χαλκίνης προτομῆς (ἐπὶ βάσεως ἐξ ἑλληνικοῦ μαρμάρου) τοῦ εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐπανόστασιν τοῦ 1821 Ἰωάννου Εὐνάρδου. Ἡ προτομὴ θὰ στηθῇ εἰς τὸν κήπον τοῦ ἐν Γενεύῃ Πανεπιστημίου. Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπολογίσθη εἰς 10 χιλιάδας φρ. ἤρ.

— Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος Κολοκοτρώνη — ὅστις ἐπὶ τέλους ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς νὰ στηθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁμονύμου ὁδοῦ — θὰ τελεσθῶν τὴν 21 Μαΐου.

— Δημοτελῶς ἐτελέσθησαν τῇ 23 Ἀπριλίου ἐν Λαμίας τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ πρὸ πολλοῦ ἐστημένου ἐκεί ἀνδριάντος τοῦ Δάκου, παρουσίᾳ τῆς Β. Οἰκογενείας. Ὡμίλησεν ὁ κ. Καζάκης.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Η νέα καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις τοῦ «Περνασσού» ὠρίσθη διὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου. Πρὸς τοῦτο κατηρτίσθη καὶ ἡ νέα κριτικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρίγκηπος Νικολάου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κ. κ. Ἰακωβίδην, Λούτσαν, Σῶχον καὶ Φωκᾶν.

— Ἦνοιξεν εἰς τὸ Grand Palais ἔκθεσις τῆς Ἑνώσεως τῶν ζωγράφων καὶ γλυπτῶν γυναικῶν.

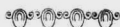
— Ἡ ὡς παρόρημα τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως τοῦ Ζυρπείου θεωρηθεῖσα «Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις» ἤρχισε λαμβάνουσα σοβαρὸν χαρακτῆρα.

Αἰδηλώσεις καθ' ἑκατοντάδας ἔφθασαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐκθέσεως πανταχόθεν. Αἱ διασημότεραι καλλιτεχνικαὶ δόξαι τῆς Φλαμανδικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς καὶ Ἰσπανικῆς σχολῆς ὁ ἀντιπροσωπευθῶν.

Ἐλήφθησαν δὲ ἤδη εἰς τὸ Ζυρπείον περὶ τὰ 250 ἔργα ἐξαιρετοῦ τὰ πλείστα τέχνης μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ 7 ἔργα τοῦ γυμνοῦ τοῦ Σουλτάνου, περιβαλλόμενα ὑπὸ πολυτελεστάτων πλαίσίων.

Διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἔργων τούτων ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς ὀρισθείσης αἰθούσης ἤτις ἤδη φαίνεται μικρά, ἡ ἐπιτροπὴ διέθεσεν ὀλόκληρον τὸ περιστύλιον τοῦ ἄνω πατώματος, περικλεισθὲν δι' ὕψωτων καὶ καταληλῶν παραπετασμάτων, ὅπερ οὕτω κατέστη ἄριστον σαλὸν διὰ μίαν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν, καθ' ὅλα δὲ ὅμοιον πρὸς τὸ Salon τῆς Δρέσδης.

— Ἦνοιξεν ἐν Βενετίᾳ ἡ ἐτήσια Διεθνὴς Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις. Πληθὺς εἰκότων ἐξετέθη, ἰδίᾳ Ἰταλῶν καλλιτεχνῶν.

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ

Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐπανελήφθησαν αἱ ἀνασκαφαὶ εἰς τὴν Ἀγίαν Τριάδα τοῦ Ἡρακλείου παρὰ τὴν ἀρχαίαν Φαιστόν ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς ἀποστολῆς τῆς προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἐπιγραφικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ρώμης κ. Fr. Halbherr.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐργασιῶν ἀπεκαλύφθη ἀνάκτορον, οὗτινος ὁ ρυθμὸς καὶ ἡ κατασκευὴ εἶνε ὅμοια πρὸς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῶν ἀνακαλυφθέντων ἤδη ἀνακτόρων τῆς Κνωσσοῦ καὶ τῆς Φαιστοῦ,

εἶνε τούτεστι Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς οἶκον, ὅπερ ἀπαρτίζεται ἀπὸ μέγαρον ἀνδρῶν, μέγαρον γυναικῶν, λουτρὰ καὶ ἀποθήκας, δὲν ἀνεκαλύφθη ὅμως εἰσέτι δεξαμενὴ τῆς ὕδατος ἢ ὕδραγωγός.

Ἀπεκαλύφθησαν προσέτι δύο κλίμακες φέρουσαι πρὸς τὸ ἄνω διαμέρισμα καὶ ἡμικατεστραμμέναι, καθόσον σώζονται ἕκκα καὶ πέντε βαθμίδες τῆς μιᾶς καὶ ὀκτὼ τῆς ἑτέρας.

Τὸ ἀνάκτορον κατέχει ἑκτασιν 2500 περίπου τετραγωνικῶν μέτρων, ὑποτίθεται δ' ὅτι ἦτο κατοικία μεγιστάνος τινος ἢ ἄρχοντος τῆς Φαιστοῦ, ἀφ' ἧς δὲν ἀπέχει πολὺ. Εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἄγεται ἔκ τε τῆς θέσεως αὐτοῦ κειμένου, ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν, πλησίον τῆς Φαιστοῦ καὶ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε εὑρημάτων.

Τὰ σπουδαιότερα ἐκ τῶν κινητῶν εὑρημάτων εἶνε: Διὰκόσαι περίπου σφραγίδες ἐκ πηλοῦ. Ἡ χρῆσις τῶν σφραγίδων τούτων δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι ὅποια τῆς ἦτο καίτοι εὐρέθησαν τοιαῦτα πρὸ πολλοῦ καὶ ἄλλαι πολλάι εἰς ἑτέρα μέρη τῆς Κρήτης. Σημειωτέον ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν εὐρέθησαν εἰσέτι τοιαῦτα σφραγίδες.

Εἴκοσι περίπου πινακίδες μὲ γράμματα πρωτοκρητικὰ ἢ τοῦ Ἑβανος καλούμενα.

Ἑσσαρες λέβητες ἐκ χαλκοῦ ἄνιεν κοσμημάτων.

Ἐκκα κόραι χάλκιναι. Ἡ μεγαλειτέρα τούτων ἔχει ὕψος 12 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Σημειωτέον ὅτι ἡ κόρη αὕτη εἶνε ἡ μεγαλειτέρα τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθεισῶν τοιούτων ὅμοια ταύτης ὑπάρχει μία μόνον εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Βερολίνου.

Ἀδώδεκα ἀναθηματικά ζωάρια ἐκ χαλκοῦ, ἐξ ὧν τὰ πλείστα παριστάνουσι βοῦς ἢ αἰγάρους.

Μία λόγχη χαλκίνη ὡσαύτως.

Δύο λεπίδες μαχαίριον ἐκ χαλκοῦ.

Ἐκκα πελῆκες διπλοὶ καὶ δύο ἑτεροὶ μικρότεροι ἀναθηματικοὶ τοιοῦτοι.

Πλείστα μυκηναϊκὰ ἐπίσης ἀγγεῖα πήλινα, δυστυχῶς ὅμως εἰς τεμάχια. Ἐκ τούτων ἐλπίζεται ὅτι θὰ συναρμολογηθῶσι 15 ἕως 20.

Δύο λαμπτήρες πήλινοι πρωτοφανοὺς κατασκευῆς.

Εἰς μικρὸς λύχνος ἐκ στεατίτου λίθου κομψότατος. Μικρὸν ἀγγεῖον λίθινον σφαιροειδές.

Τεμάχια δύο Τριτώνων ἐκ λιπαρίτου λίθου κατεσκευασμένων.

Ἐκκα καὶ ἑννέα τάλαντα ἐκ χαλκοῦ ἦτοι πλάκες ἐκ χαλκοῦ ὁρθογώνιοι ζυγίζουσαι ἐκάστη περὶ τὰς 25 ὀκάδας. Αἱ πλάκες αὗται ἐχρησίμευσαν ὡς μονὰς βάρους καὶ ὡς ἀνταλλαγματικὴ ἀξία διὰ μεγάλας ἀγοραπωλησίας.

Ἐν ἀγγεῖον ἐκ στεατίτου λίθου ἐκ τῶν καλουμένων κάλυκες, φέρον παραστάσεις μυκηναίων πολεμιστῶν λεπτότατα ἐργασμένας.

Τεμάχια ἄλλου ἀγγείου ρυτοῦ μὲ παραστάσεις ἀναγλύφου; ὑπειθυμιζούσας τὰς περιφῆμους παραστάσεις τῶν χρυσῶν ποτηρίων τῶν εὐρεθέντων εἰς τὸ παρὰ τὴν Σπάρτην Βαφίό.

Εὐρέθησαν προσέτι καὶ ἄλλα πολλὰ τεμάχια διαφόρων ἀγγείων.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ. Ἡ δημοσιευομένη εἰκὼν σχετίζεται μὲ τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ δημοσιευθὲν ἄρθρον τοῦ κ. Ἡλιοπούλου. Ἀναπαριστᾷ, ὅπως ὑποτίθεται ὅτι ἦσαν, τὰ κυριώτερα κτίρια τῆς Ἐπιδάουρου.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ. Ἡ εἰκὼν ἐφιλοτεχνήθη ὑπὸ τοῦ συνεργάτου μας καλλιτέχον κ. Β. Κομποπούλου δι' ἐξώφυλλον Ἀτυχῶς δὲν κατορθώθη ἡ ἔγκαιρος δημοσίευσίς αὐτῆς εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον, δημοσιεύομεν δ' αὐτὴν, ἕνεκα τῆς συνθέσεως, ἧτις ἀνεξαρτήτως τῆς ἐνημερότητος, ἔχει ἰδίαν ἀξίαν.